

6 И зема Авраамъ дървата за всесожженіето, и натовари (ги) на Исаака сына своего: и зема въ ржката си огнькаты, и ножатъ, и отидоха двамата заеднш.

7 Тогава изговори Исаакъ на Авраама отца своего, и рече: Отче мой: и онъ рече ето азъ: (що е), чадо мое: и рече (Исаакъ): ето огнько и дървата: но гдѣ ли (е) овцата за всесожженіето?

8 И рече Авраамъ: Богъ, чадо мое, ще предъсмотри въ Себе си овцата за всесожженіето, и отиваха двамата заеднш.

9 И като пристигнаха на мѣстото което мѡ рече Богъ, созида тамш Авраамъ жертвенникъ, и вложи дървата, и като върза Исаака сына своего, положи го на жертвенникаты ѿ горѣ на дървата.

10 И испрѣжи Авраамъ ржката си, та зема ножатъ за да заколе сына си.

11 Но ангелъ Господень ѡгласи камъ него изъ небото, та рече: Аврааме, Аврааме: и онъ рече: ето азъ.

12 И рече: не положи ржката твоа на отроченцето, и не стори мѡ нищо: защото сега познахъ че ты се боишъ на Бога, понеже не си пожалилъ сына ти единородныаты за Мене.

13 И като издигна Авраамъ очите си, видѣ: и ето овенъ отозадъ (мѡ), вързанъ ѿ роговете на посаженіе гѣстовѣтвенно: и дойде Авраамъ, та зема овенаты, и принесе го во всесожженіе вмѣстш сына своего.

14 И нарече Авраамъ името на-онова мѣсто Иовд-Ирѣ (Господь ще пригледне): каквото се ка-